Ч. 12. Субота 17 (30) січня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Є. Вел. Цісар о акциї угодовій на Мораві. — Гільмі-паша о ситуациї в Македонії. — Росия а Японія).

Перед кількома днями розійшла ся була чутка, котру й ми занотували, що Є. Вел. Цісар в розмові з визначними достойниками на двірскім балю, порушить справу ческо-німецкої угоди, около котрої крутить ся вже від богато літ вся внутрішна політика австрийска і зазначить потребу єї залагодженя. Отже дня 26 с. м. відбув ся баль а Є. Вел. Цісар скористав з нагоды, щоби поговорити з віцепрезидентом палати послів д-ром Жачеком.

Цісар відозвав ся до него: Ви розпочали вчера на Мораві знову переговори угодові. Маю надію, що справа чей успішно буде поступати. — Др. Жачек: О скілько се від нас зависить, будемо о скілько можна старати ся. Але я прошу Вашого Величества позволити мені на замітку, що мені здає ся, що наші німецкі земляки покажуть ся ще менше прихильні як давнійшими роками і що я побоюю ся, що переговори не доведуть до позитивного результату.

Цісар: То був би преці красний примір, коли би на Мораві прийшло до порозуміня межи обома народностями. Я числю тут богато на Вас і богато від Вас сподіваю ся. Мені здає ся, що на Мораві прийшлось би лекше як в Чехії. — Др. Жачек: Прошу Ваш. Величества о ласку, позволити мені зробити найпокірнійше замітку, що нині відносини на Мораві гірші як в Чехії. — Цісар: Чому? Чому? Др. Жачек: Внаслідок справи університетскої і через неприхильне становище наших німецких земляків відносини дуже заострили ся і пристрасти з обох сторін збільшили ся. По усуненю сеї спорної справи можна би поволи прийти до згоди і що до инших спорних справ.

Цісар: Як же то робити? — Др. Жачек: Ми віримо і маємо то кріпке переконане, що ласкавий вислів волі Вашого Величества, котрий певно признав би справедливість обом народностям, повитали би і приняли би також і оба народи. — Цісар (усьміхаючись): Ба, коби Ви мене послухали! Але в нинішних часах вже ніхто не хоче слухати. — Др. Жачек: Я маю надію, що ласкавий вислів волі надав би обом народам однакого права і що оба народи піддались би охотно тому рішеню. — Цісар: Ба, рівне право! То-ж то й є, що обі сторони не хотять рівного права. Німці хотять більше як Чехи а Чехи більше як Німці! — Др. Жачек: А все таки маю надію, що рішенє Вашого Величества промостило би дорогу до порозуміня. — Цісар: Як сказано, а числю певно на Вас!

На тім закінчила ся розмова.

Fremdenblatt оголосив розмову свою кореспондента в Солуни з ґенеральним інспектором для Македонії Гільмі-пашою. Гільмі-паша сказав, що проґрама реформ з лютого 1903 переведена вже у всіх своїх частях. Точки реформ ухвалені в Мірцштеґ по части вже також переведені або тепер переводять ся. Прочі будуть переведені з такою скоростию, що Европа буде аж дивувати ся. Туреччина розуміє свої інтереси, та на жаль спокій в краю не зависить від реформ, бо македоньскі комітети не хотять їх. Однакож сумні досьвіди поучили Македонців і здає ся, що они тепер будуть инакше приймати аґітаторів як доси. Султан сам бажає собі повного мира в Македонії.

Льондоньска ґазета „Daily Mail“ подала була оногди розмову свого кореспондента з якимсь Плянтоном, дипльоматичним помічником адмірала Алексієва. Плянтон мав єму сказати, що Росия не допустить до того, щоби Япанія вмашерувала до Манджуриї, а що до Кореї, то вже сказане послідне слово, хоч пороблено маленькі концесиї, щоби зискати на часі. Алексієв нездужає і длятого роботи дуже залягають; его помічники не можуть дати собі ради, войскові приготовленя лиш до по.

---

5)

ОБРАЗКИ З ДАЛЕКОГО ВСХОДУ.

(Після Руд. Цабеля, Гессе-Вартеґґа і др. зладив К. Вербин.)

(Дальше).

Корея і єї жителї.

I.

Корея, єї положенє, величина і політичний поділ. — Богатство краю. — Жителї Кореї, їх звичаї і обичаї та віра.

В невиднім положеню знаходить ся нині Корея, край, про котрий перед хіньско-япаньскою війною в 1894 в Европі майже нічого не знали і звичайно зачисляли до хіньскої держави. Та й дійстно аж до того часу була Корея зависима від Хіни, хоч лиш о стілько, що корейский король, а тепер цісар, бо таким він проголосив себе в 1897 роцї, висилав що року великі дарунки хіньскому цісареви а за то діставав від него — календар. Зависимість Кореї від Хіни походила ще з тих часів, коли Корейці в 17-ім столїтю шукали в Хіні помочи проти своїх ворогів а Хінці дійстно їх боронили. Пізнійше Хінці не виконували свого верховного права в Кореї, а за то рухливі Япанці старали ся всякими способами запанувати в Кореї і взяли там свої руки майже всю торговлю. Аж тоді пригадали собі Хінці свої права до Кореї і ся обставина довела остаточно до війни з Япанією, котра, як звістно, закінчила ся нещасливо для Хінців.

Але від коли Росия запанувала над Амуром і стала безпосередною сусідкою Кореї, звернула і она свою увагу на сей край і так стала Корея тою костею незгоди, о котру тепер Росия і Япанія готові погризти ся. Коли би мало дійстно прийти до війни межи Росиєю а Япанією, до чого, як здає ся, вже дуже близько, то Корея, мимо того, що корейске правительство заявило тепер прилюдно, що Корея позістане неутральною, сталась би полем війни, на котрім рішав би ся остаточно не лиш спір межи обома згаданими державами але й судьба самої Кореї, ба, що більше, в Кореї готове ще рішити ся преважне для Европи питанє: хто має на будуче панувати на далекім Всходї, чи біла чи жовта раса. Отсе й достаточна причина, щоби близше познакомити ся зі сьм краєм та жителями в нїм.

Корея творить великий півостров, котрий своїм ґеоґрафічним положенєм належить до Хіни і відділений від неї лиш горами Шан-ялін. Границю від росийских посїлостий творить на півночи ріка Тумен. Від коли однакож Росия забрала Манджурию, то по правді Корея перестала вже граничити з Хіною і єї відділяють згадані гори та ріки Ялю і Тумен лиш від росийских посїлостий. Всхідне побереже Кореї спадає досить стрімко до Япаньского моря, а західне повне глубоких і сягаючих далеко в край заливів та портів граничить з Жовтим морем. На полудне Корейский пролив відділяє Корею від япаньских островів. Ціла Корея займає 227.000 квадратових кільометрів і єсть три рази так велика як н. пр. Бавария. Полудневе і західне побереже окружає ще множество більших і менших і дуже маленьких островів, від котрих корейский цісар прибрав собі ще й гордий титул „цісаря 10.000 островів“.

Цілий край ділить ся на 8 провінций або „тоу“ а тоті знов на 80 округів, в котрих разом єсть около 360 міст, з котрих лиш хиба кілька можуть справді називати ся містами і мають лиш длятого якесь значінє, що суть осїдком начальника округа або провінциї. Лиш декотрі з тих міст суть обведені мурами та й то не так високими і кріпкими як в Хіні, бо мають не більше як сім стіп висоти і так тонкі, що не могли би ставити сильнійшого опору. Кілько людий жиє в сім краю, годі докладно знати. Після урядового обчисленя в 1883 р. було в Кореї 13 міліонів душ, отже можна припустити, що число населеня в теперішних часах не виносить більше як 15 міліонів.

Підсонє в Кореї єсть взагалі лагідне і держить середину межи підсонєм Хіни і Япанії. Літом доходить тут теплота до 32 степенів Цельзия в тіни а зимою буває пересічно 16 степенів морозу, але на півночи буває вже люта зима. Цілий край єсть гористий і нема просторих рівнин а в наслідок того нема

ловини готові. — Ся вість вразила в Петербурзї дуже немило а российска аґентия телеґрафічна доносить тепер з Петербурга: Сензацийні вісти, ширені за границею о подіях в Азиї всхідній, викликують обурене в Петербурзї, бо они обчислені лиш на легковірність публики і не мають ніякої основи. Яко примір наводить аґентия згадану розмову в „Daily Mail“ і каже, що она єсть зовсім безосновна.

Петербургскі ґазети доносять з Владивостока, що в Токіо відбували ся збори делеґатів з ріжних сторін Японії, на котрих порішено виступати всюди против Европейців і ширити ту гадку також в цілій Азиї. На чолї того руху має стояти звістний японьский політик Окума Постановлено оснувати антиевропейскі товариства не лиш в цілій Японії, але також в Хіні і Кореї. Загальним поклйком стало ся: Азия для Азиятів.

Новинки.

Львів дня 29-го січня 1904.

— **Перенесеня.** Ц. к. Дирекция почт і телеграфів перенесла официяла почтового Стан. Мацьонгу зі Львова до Ярослава.

— **Додаткову іматрикуляцию** студентів унїверситету львівского, що не ставили ся до іматрикуляциї в першім речинци, визначив Ректорат на середу дня 3 лютого о год. 10-ій перед полуднем в унїверситетскій сали. Ректорат оголосив, що в случаю, коли би котрий зі слухачів, обовязаних до іматрикуляциї, не ставив ся, признасть его тимчасовий впис за неважний і вичеркне ся его із спису слухачів.

— **В Золочеві** відбуде ся в великій сали театральній дня 4 лютого при участи Соколів зі Львова вечер з танцями. Буфет у власнім заряді. Вступ від особи 3 К. Панї можуть замість вступного зложити датки в полумисках на цїли буфету. Стрій вечерковий. Початок о 8 годинї вечером. Дохід призначений на будову руского театру у Львові. Ті, що хочуть причинитись до буфету датками, зволять повідомити Комітет під адресою п. Дрогомирецка в Золочеві найдальше до 2 лютого.

— **Нова форма гіпотечного кредиту.** Краєвий видїл потвердив виготовлений дирекциєю і надзираючою радою Краєвого банку проект нового рода гіпотечних позичок, що оснувують ся на житєвім обезпеченю довжника. Хто старає ся о гіпотечну пожичку з житєвим обезпеченєм, має предложити в дотичній просьбі о позичку крім звичайно вимаганих банком документів також метрику родженя, а мужчини мають понадто подати доказ, в яких відносинах находять ся що до військової служби. Затягаючий таку пожичку буде обовязаний: 1) на візване банку виповнити і підписати внесене на обезпечене посмертного капіталу і піддати ся лїкарским оглядинам, а при посмертнім капіталі висше суми 12.000 К оглядинам двох лїкарів, вказаних банком; 2) по присилцї поліси заплатити з власних фондів найдальше до 30 днїв премію за перший рік обезпеченя разом із стемплевою належитостию; 3) при піднятю позички зложити в краєвім банку житєву полісу, зглядно також додаток до поліси на обезпечене в специяльних військових случаях, разом з повновластию, управляючою банк до розвязаня обезпеченя в імени довжника, колиб він залягав з заплатою премії, а також управняючого банк, підняти посмертний капітал на заплату довжного капіталу і для виплати остальної части особі або особам, які вказав довжник; 4) оплачувати кождого півроку з гори в приписанім реченци піврічну асекурацийну премію разом із стемплевою належитостию, а військові додатки з процентом на случай військового обезпеченя, цїлорічно з гори і оставити преміійні квіти до перековку в банку; 5) оплачувати 6% проволоки до премії, заплаченої пізнїйше як 14 днїв після означеного речинця. Краєвий банк має право, але не обовязок, заплатити залягаючу евентуально житєву премію на рахунок довжника і стягнути її разом з відсотками при плаченю найблизшої позичкової рати, також право свобідного виповідженя позички у всїх передвиджених случаях, особливож в случаю, коли довжник залягає з заплатою премії від поліси житєвого обезпеченя; 6) піддати ся заборонї продажи і взагалї переміни власности або видїленя гіпотеки без дозволу банку, як довго позичка не буде сплачена.

— **Довговічність.** У Львові помер Герш Гольф Рузер, що прожив 104 роки житя. Через послідних 30 років отемнів він на очи і не виходив із хати, однак заховав повну притомність ума.

— **Нагла смерть.** Вчера о годинї 6-ій рано помер нагле в каварни театральній у Львові в наслїдок мозкового удару 40-лїтний Мечислав Годак, контрольор Заведеня обезпеченя робітників від нещастних пригод.

— **Убийство на балн.** В місцевости Сеґсард на Угорщині на бали устроенім товариством ремісничої молодїжи з причини суперечки пхнув ножем токарский челядник Стефан Кох кравця Йосифа Відаша і положив его трупом на місци. Відтак кинув ся розшалїлий убийник на гостий і господаря і ранив кілька осіб. Візвана жандармерия увязнила злочинця.

— **Страшний пожар.** До Berliner Tagblatt-у доносять, що як стверджено, пожар, котрий знищив цїле місто Алезунд, був підложений. Огонь займив ся в опущенім фабричнім будинку, де віддавна нїхто не мешкав.

— **Смерть від попареня.** З Богородчан доносять: В мешканю тутешного інспектора шкільного п. Марк. Новаковского лучила ся сими днями сумна пригода, що скінчила ся смертию 16-лїтної служниці его, Анни Олексин. Служниця розпалюючи під кухню, полила дерево нафтою, аби скорше горіло. Коли приложила до дерева запалений сїрник, нафта бухнула полуміню, що запалила на дївчині одїж. Хоч поспішено їй сейчас на поміч, потерпіла она такі сильні попареня, що кілька годин пізнїйше померла.

— **Пожерта місия.** Мінїстерство внутрішних справ у Вашинґтонї одержало телеграфічну звістку, що в місяци марті 1901 р. мурини в Лїберии в полудневій Африцї, убили і з'їли 19 американьских місионарів. Місия находила ся в найдальшій закутинї краю, тому чутка про еї долю аж тепер дійшла до американьского консуля в Монровії, а той сейчас післав еї телеграфічно до Вашинґтону.

— **Жертволюбивість Американців.** Жертви американьских міліонерів на цїли публичні виносили в м. р. 76,834.978 дол., в 1902 року 77,397.167 дол., а в 1901 роцї осягнули жертви на публичні цїли прямо казочну суму 123,888.732 дол. Отже в трех перших роках XX. ст. жертвовано в Сполучених Державах добровільно понад 278 міл. дол. на публичні цїли. Шкільні заведеня одержали з загальної суми 39,950.692 долярів, добродійні заведеня 21,726.318, церкви 3,906.912, музеї і ґалєриї штук 2,927.500, міста на заложене бібліотек 7,853.556 дол. Головними жертводавцями були в послїднім роцї, як звичайно: Андрій Карне-

й сплавних рік. З весною стають всї ріки рвучими бистрицями. Лїтом бувають великі мраки а зимою замерзає море вздовж побережа До великих рік належать лиш дві на півночи і одна по серединї півострова. Перша з них то ріка Ялю-Ніянґ або „ріка зеленої качки“; она єсть сплавна на 200 кільометрів і впадає до Жовтого моря. Друга то ріка Тумен, що на российскій граници на півночи впадає до заливу Ґашкевича. Третя більша ріка то Ган, що з глубини краю плиле на захід. На ріках бувають рідко де мости, частїйше суть перекопи а найчастїйше треба таки в брід переходити.

Найбільшим богатєвом Кореї то величезні лїси, котрі аж до найновійших часів стояли майже без ужитку. Иноді вирубувано їх лиш на то, щоби зробити поле під бараболю або просо, а що зрубаного дерева не можна було ані з'ужиткувати дома ані вивезти за границю, то оно гнило таки на місци. Як великого значіня суть тоті лїси, найлїпшим хиба доказом, що російска спілка, до котрої належать навіть російскі князї і сам цар, взяла ся експльоатувати лїси положені над рікою Ялю, і се стало ся також одною з тих причин, задля котрих хотїла би Росия удержати свій вплив в Кореї. В тих лїсах ростуть дуби, буки, сосни, ялиції і берези, а в декотрих сторонах знаходить ся також і корковий дуб, котрого кора так само добра до виробу корків як і з африканьских дубів. Крім того знаходить ся тут ще кілька родів покостових дерев, котрі дають дуже красний, жовтий як золото лякер, дуже цїнний для виробів з дерева. Крім того росте тут ще й морвове дерево та бамбус і удає ся знаменитий виноград. Можна би також управляти всюди і чаєвий корч, але Корейці дивним дивом не пють чаю. З дерев овочевих удають ся тут знаменито сливи, брескинї і морелї.

На долах управляють в Кореї яких 50 родів ужиткових ростин. Зі збіжа управляють головно пшеницю, ячмінь і просо а особливо риж, котрий тут єсть головною поживою По при то садять фасолю, горох, всілякі роди капусти і кавуни, котрі в горячій порі року в житю простих людий грають важну ролю. В кождім селї садять також велику масу перцюги, так що Корея могла би цїлому сьвітови доставляти паприки. Перцюга єсть найважнїйшою приправою в корейскій кухни і єї уживають майже до кождої страви. За то цукру і чаю тут не знають; замість цукру уживають меду, а замість чаю запарюють иноді листє з глога. З промислових ростин управляють бавовну, коноплї, лен, тютюн та індиґо. Дуже важною ростиною торговельною єсть т. зв. „ґінзінґ“ або „інзінґ“, котрої червоний корінь уважає ся в Хінї за найлїпший лїк на всілякі недуги, а котрому приписують таку силу, що він може продовжати жите. Єсть то ростина з того рода, що наш блющ. Найлїпший ґінзінґ удає ся в Кореї і его вивозять до Хіни та продають там дорого.

З домашних зьвірят держать тут головно конї, рогату худобу, осли, свинї і потрохи кози а овець майже зовсім не держать, бо Корейцї кажуть, що то лиш їх цїсар має право занимати ся годівлею овець. Конї хоч малі і зле ховані, суть дуже витревалі. Годівля худоби стоїть ще на дуже низькім степени а хто має пару волів, уважає ся вже за великого богача. З домашних птиць держать головно кури і качки. Диких зьвірят така тут маса, що Корею уважають за найбогатший в дикі зьвірята край на цїлім сьвітї. В лїсах і горах жиють леопарди, тиґри, медведї, дикі свинї і оленї. Корейского тиґра уважають що до его величини і краси его кожі за далеко красшого від індийского; але то дуже небезпечний зьвір і від него гине що року богато людий. Єго кожа побіч бобрових кож і шкір з буйволів єсть дуже важним артикулом торговельним. Та й дрібних хижих зьвірят як кун та ласиць єсть тут велика маса а сїру вивірку ловлять задля єї красної кожі. Нема лиш малп і так звичайного в Монголії вовка З диких птиць знаходять ся незчисленні стада качок і гусий; крім того суть ще журавлї і чаплї та дуже красний рід бажантів, котрі тут ловлять в сильця. Ловля риб в мори і ріках, именно же ловля оселедців дає тисячам а тисячам людий невичерпане жерело доходів. Коло острова Квельпарт ловлять також і перлівницї.

Так само велике і богатство мінералів в Кореї, а хоч там доси золота не знайдено, то все таки загально говорять, що нема всходї Азиї другого так богатого у всілякі мінерали краю як Корея. В північній провінциї Гамкієн До знаходять ся копальні мідї і камінного вугля. Дальше на полудне добувають сїрку, олово і цину а всюди знаходить ся знаменита зелїзна руда. В провінциї Піонґ янґ До єсть зелїзо так знаменате і дешеве, що заграничне не може видержати з ним конкуренциї. Крім того знаходять ся також всілякі роди марморів. Гірництво стоїть однакож ще на так низькім степени, що нинї ще не має великого значіня і аж з часом, коли загальна культура піднесе ся, стане ся справдешним жерелом богатства.

Корейцї то люди монґольскої але мішаної раси, мішанина Хінців, Манджурів, Тунґузів. Їх народна мова ріжнить ся значно від мови їх сусїдів. Одні учені видять в нїй подібність до деяких говорів в Індиї, другі кажуть, що єї треба зачисляти до татарских мов. Нею можна легко говорити і писати, але науково образовані люди в Кореї лиш дуже рідко нею говорять, бо встидають ся тої мови, котрою простий

джі і Іван Рокфелер. Карнеджі дав сам майже шесту часть загальної суми, бо: 5,595.500 дол. на бібліотеки, 4 міл. на емеритальний фонд своїх давних робітників, 1,300.000 на школи, 1 міл. на дім товариства інжинерів і т. д. Рокфелер дав менше, як звичайно, бо „лише“ 2 міл. на університет в Чікаґо і пів міліона на инші цїли.

— **Кровава месть.** В болгарскім місті Ломпаланці капітан 2 полку болгарской кінниці, Дімітріїв, спровадив в сих днях до касарні свого послугача, велїв жовнїрам его звязати, кинути на землю і бити палицями. По 50 ударах стратив слуга сьвідомість, мимо того велїв капітан дальше его бити, так що нещастна жертва екзекуциї одержала 192 ударів, а тіло відпадало кусниками. В дорозї до шпиталя скатований вояк сконав. Капітан дізнав ся, що минувшого лїта, коли его вислано з полком на турецку границю, слуга его мав любовні зносини з его жінкою.

— **Пожар ґалериї образів.** Один із найвеличнїйших старих замків в Анґлії, Knepp Castle, згорів перед кількома днями до тла. Замок находить ся на захід від Grinstead в окрузї Lussex і був одною з шести февдальних твердинь. В теперішних часах замінено сю твердиню на ґалерию творів штуки, де властителї згромадили неоцїнені скарби. Пожарні сторожі прибули досить пізно задля значного віддаленя замку і тому змогли уратувати лише невелике число сих творів. В тій ґалериї находили ся образи Гольбайна, Ван Дайка, Ромілїого і численних старих малярів. Один з великих образів, котрого вартість оцїнювано на 25.000 фунтів штерлїнґів, згорів зовсїм. Сама лише ґалерия образів містила вісїм творів Гольбайна, між ними портрети Кромвеля, князя Букінґгама, Штраффорда і инших.

— **Черновецке товариство ратункове.** В недїлю дня 24 с. м. відбуло ся під проводом командата сторожи пожарної Ігната Шнірха засїданє виділу черновецкої охотничої сторожі пожарної. Після виголошеного дуже докладного реферату повітового лїкаря д-ра Ап. Вольфа ухвалено основувати в Чернівцях ратункове товариство, які істнують по инших більших містах австрийских. Незабаром відбудуть ся загальні збори і від їх рішеня буде залежати, коли війде в житє та корисна інституция. Почин до основаня товариства ратункового в Чернівцях дав кн. Гогенльоге, буковиньский президент краю.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 29 січня. Є. Вел. Цісар санкціонував ухвалену галицким соймом зміну арт. 9 закона з 25 мая 1895 о уряджуваню публичних шкіл народних і обовязку учащаня до них.

Петербург 29 січня. Нині має відбути ся рада кабінетова під проводом царя, на котрій має бути остаточно зредаґована відповідь на ноту япаньску.

Париж 29 січня. Сенат ухвалив 238 голосами против 39 закон о знесеню урядів посередництва працї, з тим додатком, що тото знесене лишає ся до волї дотичних громад.

Мадрид 29 січня. В день іменин короля перед замком, коли з'явили ся всї достойники, знайдено бомбу, в котрій містило ся кільо динаміту. Запалений льонт загашено.

Льондон 29 січня. З Токіо доносять, що япаньске правительство ухвалило завести воєнний податок через подвоєнє податку ґрунтового і доходового. Дохід держави збільшить ся через то о яких 44 міліонів єнів (около 220 міліонів корон).

НАДІСЛАНЕ.

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші цїни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 жовтня 1903 після середно-европ. часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия. Скольлого лиш від $^1/_5$ до $^{30}/_9$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Бідня, Берна, Хирова
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави руской
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що недїлї)

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5 55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
		Ніч
	10·—	З Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г. **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

нарід говорить; зато уживають хіньскої мови, котра есть також мовою урядовою.

Корейцї мужчини суть високого росту і убирають ся в довгі білі полотнянки з вузкими рукавами а на голові носять величезні і дуже високі капелюхи. Про звичай ношеня таких капелюхів так розповідають: Корейцї були колись дуже бутним народом. Якийсь їх великий учений і законодатель, Кі-Фя, задумав уцивілїзувати свій нарід, зробити з него людий спокійних і чемних, а що то єму довго не удавало ся, придумав такий спосіб: він наказав всїм мужчинам носити на улици височезні і дуже широкі капелюхи з порцеляни, та загрозив кождому строгою карою, хто би збив свій капелюх. То помогло. Корейцї боячись, щоби не збили свого капелюха, стали спокійні і дуже уважні і так поволи поробили ся з них цивілїзовані люди. По правдї звичай ношеня таких капелюхів дав причину до видуманя тої небилицї.

Корейцї дїлять ся на касти, котрі держать ся строго здалека одна від другої. Найвисша каста то шляхта, котра дїлить ся на цивільну і войскову. Цивільна уміла виробити собі більший вплив і значінє в краю і тому уважає ся за висшу. З сеї касти добирають ся найвисші урядники а їх відзнакою крім капелюха есть ще й ясно червона одіж. Темно червону носить лиш король. Чим яснїйша краска одежі, тим і низше становище того, хто єї носить. Менша шляхта то множество всїляких низших урядників. Найнизші урядники убирають ясно лїлїєву верхну одежу. Міщаньску касту творять всїлякі більші купцї, ремісники і т. п. Селяни, пастухи, мисливі і т. п. творять найнизшу, але найчисленнїйшу касту. До так званої „погірдливої касти“ належать різники, гарбарі а також дивним дивом і бонзи або корейскі духовники. В Кореї есть ще підданьство дуже подібне до того, яке було ще до шїсдесяти років минувшого столїтя в Росиї.

Женщини з лїпшого стану носять дуже коротенькі кафтанички з дуже широкими і довгими рукавами. Тоті кафтанички суть лиш на стілько довгі, щоби до них якраз можна пришити рукави, отже поправдї засланяють лиш шию і горішну часть плечий та грудий. З під такого кафтаничка виходить дуже довга і фалдиста спідниця, що закриває цїлу стать. Жінки і дївчата виглядають длятого як би не були повбирані. Біднїйші женщини носять короткі спідницї і широкі шаравари звязані в долинї. В зимі і підчас слоти убирають женщини на себе ще й довгі плащі з рукавами. Один такий плащ носять они завсїгди з собою, зложений гарненько на голові так, що одна єго часть звисає трохи з заду на плечі. Коли бідна Корейка хоче заслонити ся від людий або від сонця, від вітру або дощу, то стягає его з обох боків з голови і так заслонюєсь; але рукави від него лежать все ще на голові і підлїтають за кождим подувом вітру.

Коли Корепць в жалобі, то убирає ся в сїру одежу ушиту як міх, голить бороду і вуси і не миє ся, бо на знак своеї жалоби не кладе ваги на свою поверховність. В руках несе він дві лїсочки, на котрих натягнена якась сїра материя, та розтягає єї перед лицем, коли стрітить якого знакомого на знак, що не хоче, аби его хтось або він когось видїв. Час жалоби по якімсь свояку тревае звичайно три роки і під ніяким услівєм не вільно его скоротити.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

МІД **знаменитий, десеровий, курацийний**, з власної пасіки 5 клґр. **лиш 6 корон** franco. Вода медова найлїпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о меді варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ**, ем. уч. Іванчани.

Аптика в Королївцї

поручає

В. АЛЄРГАНДА
АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗЇЛЯ.

Зїля ті, витворювані з найцїльнїйших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зїля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зїль так запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пє ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ удїляє своїм членам на $5^1/_2\%$ і 1% додатку на кошти адмінїстрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 лїт. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки обезпечений тревало в „Днїстрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 удїлами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4%. Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродїйні цїли: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок удїляє Дирекция і аґенти.

дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.
Набути можна у
Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижневника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Недопаца. (Телефона число 527).